

ærede Medlem. Jeg tror netop, at naar Bøderne bliver noget i Retning af det, som her er foreslaaet, vil der blive taget Hensyn til dem — og den eneste Grund, hvorfor man foreslaar disse højere Bøder, er jo den, at man haaber derigennem at kunne tvinge Folk til at melde, naar de har Mistanke om, at denne Sygdom er i deres Besætning. Derimod er jeg ikke uenig med det ærede Medlem i, at Bestemmelsen i § 1 er for rigoristisk. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Hedelund sagde, at i en Paniksituation eller i en Situation som for Øjeblikket, hvor Sygdommen er saa udbredt, var der vel ikke noget galt i at straffe med Bøde, naar den vedkommende paa Grund af Uagtsomhed ikke har sørget for at holde sig underrettet om Besætningens Sundhedstilstand o. s. v., og deri er jeg enig med ham, men i al Almindelighed maa man vist formulere det paa en anden Maade, f. Eks. med et Tillægsord foran, saa der kom til at staa „grov Uagtsomhed“ eller „bevidst Uagtsomhed“. I modsat Fald tror jeg ogsaa, at Bestemmelsen bliver for rigoristisk. Kan man ikke straffe den vedkommende med Bøde, naar en Overtrædelse virkelig finder Sted, tror jeg, at alle Henstillinger og alle Cirkulærer vil prelle af. Indenfor Landbrugs-kredse maa vi være med til at indføre saadanne Bødebestemmelser, og hvis man kan finde en Form, ved hvilken man ikke gaar nogen for nær, og hvorved kun de bliver straffet, der har vidst Besked, tror jeg ikke, at Bøderne er for høje.

Der er fremdraget forskellige Ting, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, da det nærmest vilde blive Gentagelser, og naar der skal nedsættes Udvalg om denne Sag, hvad jeg har Indtryk af, vil det jo ogsaa være det rigtigste at komme ind paa Enkeltheder der. Jeg vil blot her gøre opmærksom paa, at det vilde være rigtigt i Cirkulærer at henlede Dyrslægenes Opmærksomhed paa Iagttagelse af alle nødvendige Forholdsregler mod Smitteoverføring. Det blev ganske vist sagt af en æret Taler, at han ikke troede videre paa, at Smitten blev overført gennem Dyrslægerne. Jeg tror heller ikke, det sker i ret mange Tilfælde, men Folk er nu en Gang lidt ængstelige for disse Dyrslæger, og man faar ikke altid Indtryk af, at en Dyrslæge, naar han har været inde hos en syg Besætning, tager alle de Forholdsregler, som i og for sig er nødvendige, for at han ikke skal bringe Smitten videre. Det er vel med Dyrslæger ligesom med andre Mennesker, at der er nogle bedre og nogle ringere. Det er meget uheldigt med de løse

Hunde, men om det er nogen Nytte til at paabyde, at de skal holdes bundet, tvivler jeg om, jeg har set adskillige Gange — min egen Besætning har haft Mund- og Klovesyge to Gange —, at en saadan Bestemmelse ikke kan overholdes. Hvordan skal man i og for sig kunne overholde saadanne Bestemmelser, hvordan skal man kunne føre Kontrol med deres Overholdelse? Jeg hørte nok, der blev sagt, at dertil kunde man bruge Militærvæsenet. Men jeg tror nu, at den bedste Maade at føre Kontrol med denne Lovs Bestemmelser paa, er, at Kreaturerne selv bliver enige om, at der skal føres Kontrol, og vi er vist ikke langt fra at kunne naa til, at man indenfor selve Landbruget vil føre en tilstrækkelig Kontrol, thi Kreaturerne er saa ængstelige for denne Sygdom baade for deres eget Vedkommende, for Landbrugets og for hele Landets Vedkommende.

Hvad angaar Afspærringen, kunde der godt siges en hel Del derom, men da vi, som sagt, skal have Lovforslaget i Udvalg, vil man bedst kunne behandle dette Spørgsmaal der. Jeg vil for øvrigt henstille, at man gør denne Udvalgsbehandling meget kort, for skal Loven faa nogen som helst Betydning for Mund- og Klovesygen i Øjeblikket, maa den vedtages hurtigt, ligesom netop det, at man vedtager et saadant Lovforslag hurtigt, vil give Kreaturerne, og det danske Landbrug i det hele, Indtryk af, at den danske Rigsdag kan se, der er Trang til at foretage noget, og at vi i Forening maa hjælpes ad med at gøre denne farlige Sygdom saa lidt skadelig som muligt.

Landbrugsministeren (Bording): Maa jeg takke de forskellige Ordførere for de venlige Udtalelser. Men der var jo ogsaa adskillige Bemærkninger, som ikke var absolut venlige overfor Forslaget. Det ærede Medlem Hr. Hedelund sagde, at det forekom ham, at Lovforslaget var fremsat under en Panikstemning, og mente, at det vel kunde være rimeligt at gennemføre det i Øjeblikket, hvor vi lever under en Panik, men at dets Bestemmelser under normale Forhold maaske var for rigoristiske. Jeg synes, at det ærede Medlem her er paa Vildspor, thi det forekommer mig virkelig nødvendigt at faa gennemført skærpede Bestemmelser angaaende Anmeldelsespligten overfor denne Sygdom. Dette synes der mig ogsaa at være Enighed om. Men saa gælder det dog om, at disse skærpede Bestemmelser træder i Kraft, naar Sygdommen *begynder* at optræde, thi Sygdom-